

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci navrhovateľa **E.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpeného advokátskou kanceláriou T., so sídlom v B., IČO: X., proti odporcovi **P.**, bývajúcemu v J., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu Z., so sídlom v P., IČO: X., zastúpeného JUDr. A., advokátom, so sídlom v S., **o zaplatenie 1 997,13 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 12 C 216/2013, o mimoriadnom dovolaní generálneho prokurátora Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 25. apríla 2013 sp. zn. 1 Co 25/2013, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Prešove z 25. apríla 2013 sp. zn. 1 Co 25/2013 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Prešov platobným rozkazom zo 16. augusta 2012 č.k. 13 Ro 201/2012-34 uložil odporcovi, aby do 15 dní od jeho doručenia zaplatil navrhovateľovi 1 997,13 € s úrokom 9.25% zo sumy 1 799,22 € od 11. júla 2001 do zaplatenia, alebo aby v tej istej lehote podal proti platobnému rozkazu odpor. Odporca odpor nepodal.

Z. so sídlom v P., IČO: X. (ďalej len „H.“) podaním, ktoré bolo súdu prvého stupňa doručené 13. septembra 2012, oznámilo, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. Zároveň podalo odpor proti platobnému rozkazu. Vstup do konania odôvodnilo tým, že v danom prípade sa navrhovateľovi platobným rozkazom priznáva právo zo spotrebiteľskej zmluvy, súčasťou ktorej bola neplatná (nekalá) podmienka.

Okresný súd Prešov uznesením z 11. decembra 2012 č.k. 13 Ro 201/2012-48 odpor H. odmietol. V odôvodnení uznesenia opísal doterajší priebeh konania, citoval ustanovenia § 93 ods. 1 až 4 O.s.p., § 172 ods. 1 O.s.p., § 174 ods. 2 a 3 O.s.p. a konštatoval, že Občiansky súdny poriadok neumožňuje vedľajšiemu účastníkovi, aby podal odpor proti platobnému rozkazu – túto možnosť má v zmysle § 172 ods. 1 O.s.p. len odporca. Súd prvého stupňa preto odpor H. odmietol ako podaný oneskorene a neoprávnenou osobou.

Proti uvedenému uzneseniu podalo H. odvolanie. Krajský súd v Prešove uznesením z 25. apríla 2013 sp. zn. 1 Co 25/2013 napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. V odôvodnení podal charakteristiku právneho postavenia vedľajšieho účastníka a konštatoval, že podanie odporu proti platobnému rozkazu bolo plne legitímnym úkonom H. a jeho odpor nebolo možné odmietnuť ako podaný neoprávnenou osobou. Podľa názoru odvolacieho súdu má totiž vedľajší účastník, ktorý vstúpil do konania v čase, keď ešte nenadobudol právoplatnosť vydaný platobný rozkaz, rovnaké práva a povinnosti ako hlavný účastník konania a plynie mu samostatná lehota na podanie odporu.

Na podnet navrhovateľa podal generálny prokurátor Slovenskej republiky (ďalej len („generálny prokurátor“) mimoriadne dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 25. apríla 2013 sp. zn. 1 Co 25/2013. Podľa názoru generálneho prokurátora bol týmto uznesením porušený zákon a napadnuté uznesenie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Z ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p. vyplýva, že odpor proti platobnému rozkazu môže podať len odporca. Zákon síce priznáva vedľajšiemu účastníkovi možnosť podať odvolanie, nie však odpor. V danom prípade teda H. nebolo oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu a pokiaľ ho napriek tomu podalo, správne ho súd prvého stupňa odmietol ako podaný neoprávnenou osobou. Z týchto dôvodov generálny prokurátor žiadal napadnuté uznesenie odvolacieho súdu zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Prešove na ďalšie konanie.

Navrhovateľ sa vo vyjadrení k mimoriadnemu dovolaniu stotožnil s právnymi závermi generálneho prokurátora a tiež s ním navrhovaným zrušením napadnutého rozhodnutia.

Odporca ani H. sa k mimoriadnemu dovolaniu nevyjadrili.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd rozhodujúci o mimoriadnom dovolaní (§ 10a ods. 3 O.s.p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 243a ods. 3 O.s.p.) preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu podľa § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p. a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je dôvodné.

Podľa § 243f ods. 1 O.s.p. mimoriadnym dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie súdu za podmienok uvedených v § 243e O.s.p., ak a/ v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237, b/ konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, c/ rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Na výskyt procesných väd konania vymenovaných v § 237 O.s.p. a tzv. iných väd majúcich za následok nesprávne rozhodnutie vo veci prihliada najvyšší súd nielen v konaní o dovolaní (viď § 242 ods. 1 O.s.p.), ale aj v konaní o mimoriadnom dovolaní (viď § 243i ods. 2 O.s.p. v spojení s § 242 ods. 1 O.s.p.) bez zreteľa na to, či boli alebo neboli v tomto mimoriadnom opravnom prostriedku uplatnené. Vady tejto povahy neboli v danom prípade generálnym prokurátorom namietané a v konaní o mimoriadnom dovolaní ani nevyšli najavo.

Generálny prokurátor namieta, že napadnuté uznesenie odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

Ako vedľajší účastník môže sa popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania ten, kto má právny záujem na jeho výsledku, pokiaľ nejde o konanie o rozvod, neplatnosť manželstva alebo určenie, či tu manželstvo je alebo nie je (§ 93 ods. 1 O.s.p.). Podľa § 174 ods. 2 O.s.p. ak čo len jeden z odporcov podá včas odpor s odôvodnením vo veci samej, zrušuje sa tým platobný rozkaz v plnom rozsahu a súd nariadi pojednávanie.

Otázkou, či vedľajší účastník je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu, sa už najvyšší súd zaoberal v niektorých skorších rozhodnutiach. V uznesení z 28. októbra 2013 sp. zn. 1 Cdo 210/2012 vyslovil právny názor, podľa ktorého odpor proti

platobnému rozkazu je riadny opravný prostriedok sui generis proti meritórnemu výroku platobného rozkazu. Na jeho podanie je z povahy veci subjektívne legitimovaný len odporca (žalovaný). Ustanovenie § 174 ods. 2 O.s.p. nemožno extenzívne vykladať v tom zmysle, že ak odporca (žalovaný) nepodá odpor v zákonom stanovenej lehote, môže ho podať vedľajší účastník. Ani prípadný včasný súhlas odporcu (žalovaného) na podanie odporu vedľajším účastníkom, nemôže preklenúť dikciu ustanovenia § 174 ods. 2 O.s.p., v zmysle ktorej je na podanie odporu subjektívne legitimovaný výlučne len odporca (žalovaný), teda nie vedľajší účastník. Na podstate tohto právneho názoru (že vedľajší účastník nie je oprávnený podať odpor proti platobnému rozkazu) sú založené aj ďalšie rozhodnutia najvyššieho súdu (viď uznesenia z 21. októbra 2013 sp. zn. 7 Cdo 135/2013, z 30. októbra 2013 sp. zn. 6 Cdo 357/2012, z 28. januára 2014 sp. zn. 4 Cdo 209/2013 a z 9. júna 2014 sp. zn. 3 Cdo 314/2013).

Na právnych záveroch, ktoré sú uvedené v predchádzajúcom odseku, zotráva najvyšší súd aj v preskúmvanej veci a uzatvára, že H. nebolo v danom prípade oprávnené podať odpor proti platobnému rozkazu a právne závery odvolacieho súdu, na ktorých spočíva generálnym prokurátorom napadnuté zrušujúce uznesenie, nie sú správne.

Vzhľadom na to, že mimoriadne dovolanie bolo podané opodstatnene proti uzneseniu, ktoré spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 243f ods. 1 písm. c/ O.s.p.), najvyšší súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil odvolaciemu súdu na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1 a 3 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Ak dôjde k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, súd, ktorého rozhodnutie bolo zrušené, koná ďalej o veci. Pritom je právny názor súdu, ktorý rozhodoval o mimoriadnom dovolaní, záväzný.

V novom rozhodnutí rozhodne súd znova aj o trovách pôvodného konania a konania o mimoriadnom dovolaní (viď primerane § 243d ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243i ods. 2 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3:0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 1. augusta 2014

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Lenka Pošová